

mende meget ønske, at vi snarlig kan faa en Revision af vor Automobillov, som kan bevirke, at vore Veje ikke bliver helt ødelagt. Jeg kunde for at illustrere, hvilken Skade Automobilerne mange Steder gør, nævne et Par Tal fra en Kommune i Frederiksborg Amt, hvor jeg selv er bosiddende, og i hvilken jeg har den Ære at være Formand for Kommunalbestyrelsen. I en Række Aar havde vi en Udgift til Vejvæsenet paa ca. 14 000 Kr. om Aaret. Det er en ret stor Kommune, der er ca. 14 Mil Biveje, for hvilke den har Vedligeholdelsespligt, og samtidig er der i Kommunen 4 Hovedveje paa ca. 7 Mil, for hvilke Amtskommunen har Vedligeholdelsespligt. De 14 Mil Biveje kostede i Aarene før Krigen Kommunen ca. 1 000 Kr. pr. løbende Mil eller 14 000 Kr. om Aaret. Dette Beløb voksede noget i de første Krigsaar som Følge af forøgede Lønninger, og fordi man allerede den Gang mærkede Virkningerne af Automobilkørselen. Kommunalbestyrelsen har i disse Dage fremlagt Overslag over Vejudgifter for 1921—22, og jeg kan meddele, at man har kalkuleret Udgifterne til disse Veje for det kommende Aar til 198 000 Kr. Det vil forstaas, at det er en Stigning, der betyder noget, fra 14 000—20 000 Kr. for 2—3 Aar siden til nu 198 000 Kr., og den skyldes nærmest den store Ødelæggelse af Vejene, som Automobilerne forarsager. Ogsaa Kommunerne har haft nogle gode Aar og, jeg vil ærlig erkende, ikke mindst Kommunerne i Nordsjælland, men den Tid, der nu kommer, vil sikkert vise, at Kommunernes Indtægter ikke er eller kan blive saadanne, at de kan bære en saa stor Byrde, som alene et saadant Vejbudget medfører. Derfor maa man alvorligt henstille til Lovgivningsmagten og den højtærede Justitsminister, at Revisionen af denne Lov maa blive fremmet hurtigt. Det ængstede mig lidt forleden, da den højtærede Justitsminister omtalte Automobilsagen, at erfare, at man havde overladt til de to eksisterende store Automobilklubber at udarbejde Forslag til eventuelle Ændringer, men jeg trøster mig med, at disse Forslag skal behandles i dette høje Ting, og man vil da kunne tage Stilling til dem. Dersom Automobilkørselen udvikler sig i den kommende Tid i samme Grad, som den har gjort i de senere Aar, vil det være overordentlig ødelæggende for vore Veje. Jeg giver ganske det ærede Medlem Hr. Ulrich Ret, naar han siger, at en jævn Fart ødelægger ikke Vejene. Det er

kun, naar man for Luksusautomobiler har Farten oppe paa 70—80 km og for Lastautomobiler omkring 30 km, at det skader Vejene. Og foruden Ødelæggelsen af Vejene fremkalder den stærke Automobiltrafik, hvor der er tæt Bebyggelse, en Støvplage. En hel Del Kommuner har paa forskellig Maade maattet afholde Bekostninger for at modarbejde Støvplagen og ved Vanding eller paa anden Maade søge at faa Støvet bundet. Ogsaa dette er forbundet med store Udgifter. Jeg vil derfor indstændigt henstille, at vi, naar vi faar den Sag til Behandling i dette høje Ting, træffer saadanne Foranstaltninger, at Kommunernes store Udgifter paa dette Omraade i alt Fald i nogen Grad begrænses.

J. P. Jensen: Da mine Partifæller, de ærede Medlemmer Hr. Olufson og Hr. Bording, delvis har omtalt de Landbospørgsmaal, jeg havde tænkt at sige et Par Ord om, skal jeg indskrænke mig til at rette et Par Forespørgsler til den højtærede Landbrugsminister angaaende de saakaldte Jordlove. Min første Forespørgsel skulde gælde Loven om Brug af Huse paa Landet. Jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om denne Lovs Bestemmelser ikke kunde udvides til at gælde alle Huse paa Landet med under $\frac{1}{2}$ ha Jordtilliggende. Endvidere vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om der ikke er Mulighed for at omarbejde samme Lovs Bestemmelser saaledes, at al Jord, som drives under et Husmandsbrug, ogsaa i Fremtiden sikres dette Brug, selv om der ikke er paastaaende Bygninger. Naar jeg har fremdraget netop dette Spørgsmaal, er det, fordi de Brugere, som har under $\frac{1}{2}$ ha eller under 1 Td. Land, som Forholdene nu er, aldeles ikke finder nogen Beskyttelse. Det har været mig en Gaade, hvorfor man, da man vilde lovgive om dette Spørgsmaal, har sat Grænsen saaledes, at de Brug, som havde over 1 Td. Land, skulde være lovbeskyttede, medens man lod dem, der havde under 1 Td. Land, fuldstændig sejle deres egen Sø. Det samme er Tilfældet med Hensyn til den Jord, hvorpaa der ikke staar nogen Bygning. Den kan inddrages, og den bliver inddraget for Tiden, hvor det stemmer med Forhold og Lejlighed, selv om den har været drevet under Husmandsbrug. Jeg kan selv paa vise et enkelt Tilfælde netop fra disse Dage, hvor 4 Tdr. Land, som har været drevne under Husmandsbrug i 16 Aar, nu er opsagte til at indlemmes under en Gaard